

vil sige de dygtigere, fremtrædende Læreres Udfigter til en passende Besordring ved Folk, af hvem de kunne blive kjendte (Ukbyrdelse). Sa, vil man forkaste det Hensyn? Jeg anser det for det Allerprincipielleste i Sagen, at de stedlige Kommuner, naar de skulle kalde Lærere for hele Skolekredsens, dog nok helst bør være forsikrede om, hvad det er for Personer, de kalde, men denne Forsikring faae de bedst ved selv at vide, hvorledes Læreren er, og hvad han indeholder. Naar man nu har antydet, at man hellere maatte bringe det dertil, at det blev Foreldrene selv, der kaldte, saa siger jeg: Sa, det vilde være det eneste Korrekte, men det gaar i modsat Retning af, hvad man i det Mindste maa slutte, at den ærede Minister har antydet ved Meddelelsen af sine Skole-raads-Betænkninger. Over for disse Betænkninger vil jeg iøvrigt gjerne have Lov til at udtale, at jeg med stor Tilfredsstillelse har set, at dog saa mange Skoleraad, som virkelig Tilfældet er, ligesom have erklæret sig imod en Forandring af den nuværende Kaldelsesmaade. Jeg tror, det er et stort Fremskridt, der allerede er stet i Retning af den Udvikling, som fik sit Udtryk i Loven af 8de Marts 1856, og det er min Overbevisning, ligesom det er mit Haab, at Udviklingen vil gaa frem i den Retning, saaledes at en anden Minister, der mulig en anden Gang paakalder Skole-raadene, vil faae et enstemmigt Svar i den Retning, som er fyldestgjørende for den demokratiske Udvikling her i Landet. Foreløbig skal jeg slutte hermed.

Bagger: Det vil vist ikke være undgaaet det høie Things Opmærksomhed, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen), der indledede Diskussionen idag, udtrykkelig udtalte, at Enkeltheberne i det foreliggende Lovforslag vilde han ikke gaa ind paa, thi det var ikke dem, som det kom an paa; men af andre Grunde, som det ærede Medlem nærmere udviklede, vilde han tilraade Thinget at gjøre det, han selv vilde gjøre, nemlig at stemme imod denne Sags videre Fremme. Der er altsaa derved allerede fra første Færd givet et Fingerpeg i Retning af, at det ikke var Enkeltheberne, det kom an paa ved Behandlingen af dette Lovforslag, men det var det store Syn paa hele Sagen, eller hvorledes man nu vil udtrykke det. Dette bemærker jeg udtrykkelig til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), som lige over for mig kom ind paa Enkeltheberne; jeg bemærker det væsentlig, for at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg selvfølgelig efter de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen), ikke havde Anledning til at komme ind paa Enkeltheberne, altsaa heller ikke de Enkeltheber i det foreliggende Lovforslag, som ikke tiltalte mig; men jeg maatte tage det samme Udgangspunkt som det ærede Medlem for Svendborg

Amts 3die Valgkreds, nemlig om jeg overhovedet kunde gaa ind paa et Lovforslag, der var bygget paa Principer som dem, der ere nedlagte i det foreliggende Udfast. Derimod har jeg ikke udtalt mig paa en saadan Maade om Enkeltheber i Lovforslaget, at deraf kunde uledes, hvorvidt jeg billigede dem alle eller ikke. At det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) paa Grund af den Omstændighed, at der gives Enkeltheber i Lovforslaget, som ikke tiltale ham, er berettiget til at slutte, at jeg i alle mulige Enkeltheber finder, at Lovforslaget har truffet det Rette, kan jeg ikke indrømme. Min Mening er, at detsom man, hvad jeg havde troet, ialfsald haabet, vilde lade dette Lovforslag gaa i Udvalg, vilde man vist med god Villie til at fremme Sagen til Bedste for Lærerne have kunnet finde Bestemmelser, som vilde have kunnet tilfredsstille baade dette Thing og tillige Ministeren og Landstinget; men ved nu strax, som jeg maa antage, at man vil, at staa Sagen ihjel, ser jeg ikke rettere, end at man — ja jeg tør ikke sige lader det største paa god Villie, men at man gaar en Vej, som efter min Mening ikke kan føre til Andet, end at den gode Villie, som er udtalt at være tilstede for Lærerne, ikke i denne Samling vil finde sit Udtryk i noget praktisk Foreliggende. Forøvrigt skal jeg med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) bemærkede, gjøre opmærksom paa, at, naar han lige over for mig pointerede, at jeg var kommen med tre Paa-stande, der alle vare urigtige, beklager jeg meget, at det ærede Medlem ikke gik ind paa det, der efter min Mening er Hovedsagen i dette Tilfælde, nemlig en Paavisning fra det ærede Medlems Side af, hvorledes han, naar vi ikke fremme denne Sag, vil kunne tro sig i Stand til at afhjælpe Lærernes Trang gennem Finantsloven. Thi det staa stadigt for mig som Hovedsagen, at, dersom vi negte denne Sag Fremme, komme vi til i denne Samling at staa som i den forrige, at Resultatet bliver, at Lærerne Intet faae; men derfor beklager jeg meget, at det ærede Medlem ikke paaviste, hvorledes han da vil bære sig ad med at fremme denne Sag, navnlig da han fremhævede som uberettiget den Paa-stand fra min Side, at der ikke lettelig vil opnaas Noget som helst paa Finantsloven. Naar det ærede Medlem atter faar Ordet, vil jeg sætte megen Pris paa, at han oplyser dette. Dersom det ærede Medlem eller Andre havde sagt, at de overhovedet Intet vilde give til Lærerne, kunde jeg forstaa det Standpunkt, at man ikke vilde forhandle paa det Grundlag, her foreligger; men da man tværtimod udtaler, at man nærer de bedste Ønsker for Lærerne, ser jeg ikke rettere, end at, hvis man vil have sine Ønsker slaaede fast i et praktisk Resultat, maa man fremme Sagen paa det foreliggende Grundlag, om hvilket jeg fremdeles maa mene, at det anviser den Vej, man maa gaa, naar man ikke vil foregribe en